

Afgørelse i Sagen, men hvis han ikke har Sympati for en Sag, selv om han da ikke har Spor af saglige Grunde for sit Syn paa Sagen — thi det ærede Medlem erklærede jo selv, at han ikke har saglige Grunde for at gaa imod Øsalget —, saa skal det hele udsættes. Jeg kunde tænke mig andre Mennesker, som var mindre sammensatte end det ærede Medlem fra Ringkøbing, der kunde sige: det gælder skam for mig om, nu, da vi skal til at have et meget stort nyt Vælgerkorps til det nye Valg efter den nye Grundlov, at jeg er netop den rette Mand til at vælge alle de tilkommende Vælgeres og Vælgerinders Ret. Det vilde maaske en mindre sammensat Mand end det ærede Medlem fra Ringkøbing sige — men det siger det ærede Medlem fra Ringkøbing altsaa ikke.

Jeg forstaar ikke det ærede Medlems Logik. Jeg synes, der er Brist paa den i høj Grad. Det ærede Medlem, der holder paa, at vi skal vente, til vi har haft Valg, maa jo være paa det rene med, at der maaske ikke er noget, der er værre for Forholdet paa de vestindiske Øer i Øjeblikket end at udsætte Sagen. Jeg hørte i Aftes en Mand, der var Modstander af at overdrage de vestindiske Øer til Amerika, udtale: Men hvad I gør, det skal I gøre hurtigt. Vil I overdrage Øerne til Amerika, saa se at faa Sagen færdig saa hurtigt som muligt, og vil I ikke, saa se at faa en Ende paa det saa hurtigt som muligt, thi der er intet, der er værre for de rolige Forholdovre paa de vestindiske Øer, end at Beboerne derovre gaar og ikke ved, om de er købte eller solgte, hayde jeg nær sagt. Der maa træffes en Afgørelse. Derfor tror jeg, at det værste af alt er at udskyde Sagen. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, der talte før mig, i, at der kan komme internationale Forviklinger i Tiden fra nu indtil den Tid, da man kan være færdig til med en ny Rigsdag at træffe en Afgørelse. Det er der vel neppe noget Menneske, der vil være i Stand til at benægte. Det er nu en Sag for sig. Ogsaa af den Grund mener jeg, at det er bedst, at vi fik Forholdet ordnet. Men der kan ogsaa være stor Sandsynlighed for, at der kan komme Urolighederovre paa de vestindiske Øer, naar Befolkningen skal gaa i denne Uvished. Derfor synes jeg, at det vilde være bedst, om vi traf Afgørelsen nu.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing slaar saa stærkt paa nye Valg. Jeg har en Fornemmelse af, at hvis det ærede

Medlem vil gøre sig nogen Ulejlighed for at faa Valg, saa vil han vistnok ikke møde absolut døde Øren paa de Steder, hvor man udskriver Valg. Men naturligvis maa der fremkomme noget bestemt fra det ærede Medlem; det maa være saadan, at det ærede Medlem stiller en Fordring, saa man kan sige, at her foreligger et bestemt Krav. Naar et saadant Krav kommer tilstrækkelig tydeligt frem, har jeg en Følelse af, at man ikke vil være haardhjertet overfor det, men vil gøre ikke saa lidt i Retning af at imødekomme dette Krav. Men den Tid, den Sorg. Nu faar vi se, hvor stærkt det ærede Medlem fra Ringkøbing holder paa, at den nuværende Rigsdag ikke er kompetent til at træffe nogen Afgørelse i det foreliggende Spørgsmaal.

Jeg vil for mit Vedkommende stærkt anbefale, at man stemmer for det foreliggende Forslag til Beslutning. Jeg tror, at vi maa efterhaanden være blevet paa det rene med, at de Vanskeligheder, der kan rejse sig for, at vi her fra Danmarks Side er i Stand til at skabe Befolkningen paa de vestindiske Øer en lykkelig og god Fremtid, er for store, har været for store og vil være for store til, at vi vil være i Stand til at kunne borttrydde dem. Jeg tror, at den, der i Sandhed vil de dansk vestindiske Øers og deres Befolknings Vel, maa gaa med til at overdrage disse Øer til Amerika.

Der er nogle, der har talt om, at en saadan Afstaaelse af de dansk vestindiske Øer vilde være en Skam for Danmark. Det kan jeg ikke indse. Jeg synes, at det er en Skam for Danmark at beholde de dansk vestindiske Øer, naar vi ikke er i Stand til at gøre det for Øerne, som bør gøres, for at Befolkningen kan føre et godt og sundt og nogenlunde tilfreds Liv, og jeg synes ikke, det er nogen Skam for Danmark, at man faar den Opfattelse, at vi forstaar Stillingen saaledes, eller at andre skulde komme til at forstaa Stillingen saaledes, at Danmark erklærer sig for et ganske afmægtigt Land. Jeg er ganske enig med en Udtalelse, som i 1902 blev fremsat af daværende Folketingsmand Anders Nielsen, at det, der sker, naar vi overdrager disse Øer til Amerika, er simpelt hen dette, at vi lærer vor Begrænsning at kende og erkender, at vi føler vor Begrænsning. Det var en af de udmærkede gode Udtalelser, som Anders Nielsen den Gang fremsatte i det Spørgsmaal, og jeg er fuldstændig enig med ham i denne Udtalelse. Selvfølgelig kan man godt forstaa, at der hos mange